

A. SİBEL YANIKÖMEROĞLU
İstanbul Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı Sayın Murat KURUM tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

A. Sibel YANIKÖMEROĞLU
İstanbul Milletvekili

Türkiye, 9-20 Kasım 2026 tarihlerinde Antalya’da düzenlenecek Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı’na (COP31) ev sahipliği yapacak ve konferansın dönem başkanlığını üstlenecektir. Bu görev, Türkiye’nin uluslararası iklim müzakerelerinde izleyeceği politika kadar, ülkemizin enerji, sanayi ve ticaret politikalarının iklim hedefleriyle uyumunu da önemli hâle getirmektedir.

Türkiye’nin enerji sistemine ilişkin veriler, yenilenebilir enerji yatırımlarındaki artışa rağmen fosil yakıtlara bağımlılığın sürdüğünü göstermektedir. 2025’te devreye alınan elektrik kapasitesinin %99’u yenilenebilir enerji kaynaklardan oluşmuş; ancak toplam elektrik üretiminin %34’ü kömürden, %23’ü doğal gazdan sağlanmıştır. Kömürden üretilen elektriğin yaklaşık üçte ikisinin ise ithal kömüre dayanması, fosil yakıt bağımlılığının yalnızca iklim açısından değil, enerji güvenliği ve cari açık bakımından da sorun oluşturduğunu göstermektedir. Türkiye’nin 2025 yılındaki enerji ithalatı 62,5 milyar dolar, enerji kaynaklı dış ticaret açığı ise 47,2 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

Öte yandan Avrupa Birliği’nin Sınırdan Karbon Düzenleme Mekanizması 1 Ocak 2026 itibarıyla mali sonuç doğuran kesin dönemine girmiştir. Türkiye’nin kömür ve diğer fosil yakıtlara dayalı üretim yapısının devam etmesi; demir-çelik, çimento, alüminyum ve gübre başta olmak üzere ihracatçı sektörlerin rekabet gücünü ve istihdamı tehdit etmektedir.

Ayrıca, İklim Haber ve KONDA Araştırma’nın Ocak 2026 tarihli çalışmasına göre toplumun %88’i düzensiz hava olaylarının arttığını, %64’ü iklim değişikliğinden endişe duyduğunu belirtmektedir. Toplumun enerji tercihlerinde güneş ve rüzgâr öne çıkarken kömür en fazla karşı çıkılan kaynaklar arasındadır. Buna rağmen katılımcıların %54’ü İklim Kanunu hakkında yeterli bilgiye sahip değildir. Bu veriler, toplumda dönüşüm isteği bulunmasına karşın vatandaşların sürdürülebilir yaşama geçişini kolaylaştıracak ekonomik, sosyal ve bilgilendirici kamu politikalarının yeterince görünür olmadığını ortaya koymaktadır.

Bu bağlamda;

1. Türkiye, COP31 dönem başkanlığı sırasında fosil yakıtların kullanımının azaltılması ve kömürden enerji üretiminin sınırlandırılması konusunda nasıl bir müzakere tutumu izleyecektir?
2. Türkiye Ulusal Enerji Planı'nda 2035'e kadar 3,2 GW yeni yerli kömür kapasitesi öngörülürken, bu kapasitenin Ulusal Katkı Beyanı ve 2053 net sıfır hedefi üzerindeki etkisi Bakanlığınızca hesaplanmış mıdır?
3. Türkiye'nin İkinci Ulusal Katkı Beyanı'ndaki 2035 yılı emisyon hedefinin 2024'teki fiilî emisyon seviyesinin üzerinde belirlenmesinin gerekçesi nedir?
4. Enerji, sanayi, ulaştırma, binalar, tarım ve atık sektörleri için 2030 ve 2035 yıllarına ait ayrı emisyon azaltım hedefleri belirlenmiş midir? Belirlenmişse bu hedefler neden kamuoyuyla paylaşılmamıştır?
5. Türkiye'de kurulması planlanan Emisyon Ticaret Sistemi kapsamında ödenecek karbon bedelinin AB Sınırda Karbon Düzenleme Mekanizması kapsamındaki mali yükümlülüklerden mahsup edilebilmesi için hangi çalışmalar yürütülmektedir?
6. Emisyon Ticaret Sistemi'nden elde edilecek gelirlerden sanayinin düşük karbonlu üretime geçişine ne kadar kaynak ayrılması planlanmaktadır? Bu gelirlerden, enerji yoksulluğuyla mücadele ve adil geçiş kapsamında düşük gelirli hanelere kaynak sağlanacak mıdır?
7. COP31 öncesinde, kamuoyunun iklim değişikliği politikaları, Türkiye'nin iklim hedefleri ve bu politikaların ekonomik ve toplumsal etkileri konusunda daha doğru ve kapsamlı bilgiye erişmesini sağlamak amacıyla hangi bilgilendirme ve farkındalık çalışmaları yürütülecektir?